No. 12. 1844.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 26 Januarij.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

AMERIKA.

— De Noord-Amerikanen zijn praktische menschen. Het is nu zoo ver gekomen, dat op de spoorwegen boter gekarnd wordt. Men neemt op de stations versche melk in; deze wordt in groote vaten gedaan, waarin zich schepraderen bevinden, die door eene machinerie met den spoorwagen, waarop de vaten liggen, in verbinding staan, en door de kracht, die den wagen drijft, insgelijks gedreven worden. Men neemt versche melk onder weg in en komt met versche boter in de stad aan.

ENGELAND.

— Te Chester heeft dezer dagen een zonderling regtsgeding plaats gehad.

Jonathan Pagmore, leeraar bij de secte der *Mormoniten* en *Thomas Cartwrigt*, een zijner leerlingen, werden beschuldigd van zich den 23. November ll. schuldig te hebben gemaakt aan moord, of minstens aan manslag, door achteloosheid en onvoorzigtigheid, op de persoon *Sara*, vrouw van *Cartwright*.

De *Mormoniten* stellen dat de doop, bij het tot jaren van onderscheid gekomen te zijn, herhaald moet worden en niet anders voor deugdelijk te houden is, dan bij een geheel indompelen van den doopeling, in eenig stroomend water, hetwelk den Jordaan vertegenwoordigt. Nu was de vrouw van *Cartwright* nog niet op deze wijze gedoopt, en den 23. November een der piegtigste dagen van de secte zijnde, zoo werd die dag hiertoe bijzonder uitgekozen. In weerwil van het koude weder is de dompeling in de vliet van Coppenhaal, aan haar toegediend geworden.

Pagmore hield de doopeling bij het hoofd en bij de schouders, en had haar reeds tweemalen gedompeld, maar toen hij zulks ten derde male wilde doen ontglipte zij hem. De stroom was zoo snel als gezwollen, *Sara Cartwright* werd onmiddellijk door denzelven weggevoerd en was alreeds een lijk, eer het mogelijk was geweest, haar ter hulp te komen.

Het regtsgeding is, daar alles aantoonde, dat hier slechts een droevig ongeluk had plaats gehad, met de vrijspraak der beide beschuldigden afgeloopen.

— Het fraai en uitgestrekt gebouw van King William's College, ten jare 1830 op het eiland Man gesticht, en hetwelk men gewoon was de parel van dat eiland te noemen, is ll. zondag, vroeg in den morgen, bijna geheel eene prooi der vlammen geworden. Geen der zestig kostscholieren, welke allen nog te bed waren en in hunne onderkleederen gevlugt zijn, heeft eenig persoonlijk letsel geleden, maar men betreurt, onderanderen, het verbranden van de boekerij des instituuts, die vele oude en zeldzame uitgaven van den bijbel en talrijke belangrijke handschriften bevatte.

BELGIE.

BRUSSEL, den 21. Januarij. Den 18. heeft een werkman van den spoorweg, *Scheppers* geheeten, in eene van Luik gekomen diligence van den tweeden trein, een verloren portefeuille gevonden en teruggebragt, waarin voor 56,000 francs aan bankbriefjes en ander papier van waarde vervat was. Dit zakboekje behoorde aan zekeren koopman *Kaiser* van Berlijn, die het, gebleken zijnde eigenaar te wezen, terug ontvangen heeft.

— Gisteren ochtend is hier een, bij zoodanigen arbeid niet ongewoon, maar toch hoogst treurig geval gebeurd. Men was bezig in St. Josse-ten-Noode, niet ver van het Observatorium alhier, zoo het schijnt op eene min of meer onvoorzigtige wijze, een put te graven. Toen men reeds vrij diep gekomen was, en men, terwijl twee arbeidslieden beneden in de diepte waren, den eersten hoep of kring van den tuestel wegnam, stortte de grond, die grootendeels uit los zand schijnt te bestaan, oogenblikkelijk over de twee ongelukkigen in. Eerst wilde men, om hen zoo mogelijk nog te redden, zijdelings tot hen doordringen; maar herhaalde aardstortingen verijdelden deren arbeid. Vervolgens beproefde men, van boven neder te graven. Door dezelfde soort van toevallen verhinderd, was men heden morgen ten 9 ure nog niet bij de overstelpten. Er moest nog vijf voet diep zand weggeruimd worden. Weinig hoop bestaat er, om de twee arme lieden, van welken de een gehuwd en vader is, levend te vinden: en bij dit treurig vooruitzigt komt nog de [illegible] minder droevige bedenking, dat zij waarschijnlijk te [illegible] waren geweest, bijaldien er van den beginne af [illegible] orde, en meer kunstmatig gearbeid [illegible] ingenieurs en andere deskundigen het [illegible] over het redding-werk wilden op zich nemen. [illegible] beweerd, dat dit aan de gravers-bazen behoorde [illegible] er thans in te zeggen hadden. Ten tien [illegible] morgen arbeidde men nog.

[illegible] den 22. Januarij.

[illegible] St. Josse-ten-Noode in den put begraven arbeiders [illegible] Zondag namiddag, gelijk te denken was, levenloos [illegible] boven gehaald; meer dan 15,000 personen [illegible] nieuwsgierigheid en belangstelling naar de plaats [illegible] gelokt.

— Den 8. Januarij heeft de heer *Joseph Deneef*, oud ontvanger der belastingen, een eind aan zijn leven gemaakt, door zich in het Leuvensche kanaal, te Mechelen, te storten; hij was een goed zwemmer, doch had zich met vele steenen belast, welke hem moesten doen zinken; het schijnt echter dat hij zich tegen de koude heeft willen waarborgen, want buiten drie wollen hemdrokken, had hij een rok, een overjas en een mantel aan, en toen hij uit het water gehaald werd had hij nog eene zeer groote paraplui onder den arm.

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, den 22. Januarij. In het nommer dezer Courant van den 25. Februarij van het afgeloopen jaar gaven wij een breedvoerig verslag der zaak van *Pieter Scholtz*, schoenmaker van beroep, aangeklaagd van gedurende vele jaren gelden te hebben uitgeleend tegen interessen, de bij de wet bepaalde verre te boven gaande (zelfs tot 1040 pct.), welke feiten het wanbedrijf van *woeker* daarstellen. Te dier zake veroordeeld, kwam *Scholtz* in hooger beroep bij het provinciaal geregtshof van Noord-Holland, door hetwelk echter het vonnis der arrondissements-regtbank bekrachtigd werd; later nog voorzag de veroordeelde zich in cassatie.

Dezer dagen is ook het arrest van het provinciaal geregtshof, bij arrest van den Hoogen Raad, gehandhaafd en de cassatie mitsdien gewezen van de hand. Het is allezins wenschelijk, dat dit voorbeeld eene heilzame strekking voor velen moge hebben en menig geldschieter in tijds doen afzien van handelingen, die hem zelven eene correctionele straf berokkenen, terwijl dezelfde handelingen den ongelukkigen geldleener maar al te dikwijls tot den bedelstaf brengen.

'sGRAVENHAGE, den 21. Januarij. Uit het voorloopig verslag der Centrale Afdeeling, betrekkelijk het ontwerp van wet tot aanvulling der middelen over 1844 en 1845, blijkt dat de leden zich vóór alles de vraag ter beantwoording hebben voorgesteld, of daardoor het beoogde doel eener duurzame regeling der finantien zal kunnen bereikt worden; met andere woorden, of die maatregelen voldoende zullen zijn, niet alleen om den vroegeren achterstand en de sedert ontstane te korten te doen verdwijnen, maar ook om voor het vervolg het evenwigt tusschen de inkomsten en de uitgaven van den Staat daar te stellen, en alzoo het ontstaan van nieuwe te korten voor te komen? Aan die vraag heeft men de voorgestelde en verder uit te voeren regeling van 's Rijks finantien getoetst, en zich daarbij tot grondslag van beoordeeling voorgelegd de bij de memorie van toelichting gevoegde nota van berekening der uitkomsten, welke men van die regeling meent te mogen verwachten. Wel verre echter dat men door dat onderzoek tot de geruststellende gevolgtrekking gekomen zij, welke de Regering uit hare voorstelling der zaak heeft afgeleid, meent integendeel de meerderheid uit de berekening der Regering zelve te hebben ontwaard, dat, toegegeven de juistheid der voorgelegde cijfers, en in de veronderstelling dat al de ontvangsten aan de raming volkomen zullen beantwoorden, nietlemin reeds in het jaar 1846 een te kort op de dienst aanwezig zou zijn, waarin dus weder door verhooging van belastingen of door buitengewone middelen voorzien zou moeten worden. De leden vertrouwden steeds, en drongen er des noods op aan, dat de Regering niet zal ophouden te trachten, door bezuinigingen en vereenvoudigingen, zoo veel mogelijk het eindcijfer der staatsuitgaven te verminderen. Men heeft de grondslagen verlangd te kennen, waarop de berekening berust, dat de heffing van 1½ per cent op de bezittingen en tot kapitaal herleide inkomsten eene som van *f* 35,000000 zal kunnen opbrengen, of, met andere woorden, op welke gronden het nationaal vermogen op eene belastbare waarde van tusschen de 2300 à 2400 millioenen gulden wordt geschat, en tot welk gedeelte in die som de onderscheiden soorten van bezittingen in aanslag zijn gebragt. Men voedt de hoop, dat de verkoop van de Belgische schuld een grooter voordeel dan *f* 4,000.000 zal opleveren, wanneer die schuld niet in massa, maar bij kapitalen van 5 à 10 millioenen, wordt gegund aan hen die daarvoor bij inschrijving het hoogste bod doen: weshalve dan ook is aangedrongen dat die schuld in dier voege worde verkocht. Men heeft gevraagd, of het wel voorzigtig is, om bij de definitieve vaststelling der middelen over het bereids ingetreden tweejarig tijdvak te rekenen op den invloed van verbeteringen, die nog niet bekend zijn en welligt in de eerste maanden nog niet zullen kunnen worden tot stand gebragt.

Wegens de voorgestelde verhooging van het middel van den accijns op het binnenlandsch en het buitenlandsch gedistileerd bestond groot verschil van gevoelen tusschen de leden. Dertien leden namelijk verklaarden zich allen tegen de verhooging, op grond hunner overtuiging, mede door de ondervinding bevestigd, dat iedere verhooging van den accijns de sluikerij zal bevorderen, ten slotte slechts eene vermindering in de opbrengst van het middel en daarbij den ondergang der binnenlandsche branderijen zal te weeg brengen. Twintig leden daarentegen, ofschoon in beginsel met de voren bedoelde leden overeenstemmende, meenden nogtans de geringe verhooging met twee opcenten, uit het voorzeide oogpunt, voor onschadelijk te moeten houden, en dus vrijheid te hebben, om aan het voorstel der Regering te dien opzigte hunne goedkeuring te hechten. De overige leden vonden daarin insgelijks niet alleen geen bezwaar, maar oordeelden zelfs verder te moeten gaan, en op eene veel aanzienlijker vermeerdering van opcenten, dan bij het ontwerp is voorgedragen, te moeten aandringen, voor welke verhooging het middel hun allezins geschikt was toegeschenen. Sommige dier leden wilden het cijfer dier vermeerdering op 10, anderen wenschten het tot 12 opcenten gebragt te zien.

Ten aanzien van de voorgestelde vermeerdering van het getal der opcenten op het regt van successie bestond mede eenig verschil van gevoelen onder de leden. Acht leden verklaren zich stellig en in ieder geval tegen die vermeerdering; zes leden alleen voor het geval, dat tot de heffing eener belasting op de bezittingen mogt worden besloten. Daarentegen hebben drie en dertig leden in de vermeerdering geen bezwaar gevonden, en mitsdien verklaard zich te dien opzigte met de voordragt der Regering te vereenigen.

Wijders is, in verband met de bestaande vrees voor vermindering van de opbrengst der belastingen, ten gevolge van de invoering der bestaande finantiële maatregelen, bij deze gelegenheid in aanmerking gekomen, of er geene termen zouden zijn tot de invoering eener matige belasting op de koffij en thee.

Eindelijk hebben eenige leden de bepaling van art. 3 waarbij, ten opzigte van de eindregeling der middelen voor 1845, tot eene nadere wet wordt verwezen, onregelmatig geacht, doch ontveinsden zij zich niet dat het groote moeijelijkheden zou in hebben, om nu reeds de middelen aan te wijzen tot aanvulling van den dienst over 1845, en verklaarden dan ook ten slotte daarin eenen genoegzamen grond te vinden om over de gewone bedenkingen in dit bijzonder geval heen te stappen.

MAASTRICHT, den 19. Januarij. In den nacht van den 15. op den 16. dezer is in het gehucht Putbroek, gemeente Echt, een hevige brand uitgebarsten. Eene pachthoeve, toebehoorende aan den Heer *van Mulbracht*, en bewoond door *W. Stoks*, is geheel in de asch gelegd, het grootste deel van den oogst, 13 koeijen, 3 varkens en al het het pluim-gedierte zijn eene prooi der vlammen geworden: alleen de paarden en 2 koeijen zijn gered kunnen worden. De granen waren verzekerd.

De hoegrootheid der schade en het vee wordt op *f* 310 berekend.

GEMENGDE BERIGTEN.

Eene groote menigte geneesheeren stroomde naar Parijs om het oprigten van Molières monument bij te wonen; erkentelijkheid voor 's mans vriendschap drijft hen aan; de levensmiddelen slaan hand over hand op, want de doctoren, die gewoonlijk de matigheid prediken, happen er wel eens te gulzig in en bederven zich de maag. — De commissie tot de petitien bij Hun Ed. Mogende heeft de gewoonte aangenomen, bij vele adressen, op de orde van den dag aan te dringen: abus de mots; de commissie bedoelt het *duister van den nacht* en behoorde meer juiste termen te kiezen. — De tijd der petitien zal nu eens genaken, men behoeft niet meer als voorheen de porto op de stukken te leggen, vrachtvrij, kosteloos, zonder cent, worden de grieven Haagwaarts gevoerd; dat zal eerst een fortuintje voor de papiermolens en de prullenmand van staat zijn! — Thomas-vaar en zijn wijf waren onlangs druk bezig om het gestolde « Neêrlandsch bloed » in omloop te brengen; de moriaan gewasschen; de machine wilde volstrekt niet werken, het leven scheen er uit; kil als het graf, stal als een ijsberg, onbewegelijk als de *zittende Jupyn*, zoo waar is het spreekwoord « *les extrêmes se touchent* » het auditorium bleef houw en trouw aan de orde van den dag. — De misères van Parijs zijn en scène verboden; de Fransche zangberg is in een goldberg veranderd, welks aderen zich, door de ingewanden aller vijf wereld-deelen uitstrekken; hij heeft een soort van krater die bestendig lava van smaak-, zedebederf, ontucht en fatalismus uitbraakt; de lands regeringen die, quasi ten believe der Fransjes, het nadrukken verbieden, betoonen haren volken daardoor de onschatbaarste der weldaden. — De Fransche broodschrijverij is eene aanstekende ziekte; ***auch die herrn Berliner fangen an sich zu entblöszen und dem Sue nach zu affen***, en eerlang zal Amsterdam zijne zwarte zijde bloot leggen. — Van der Biesen de redacteur, en van der Biesen de rekwestrant, zijn twee differente dingen; van der Biesen *niet* naar de griffie; ziedaar reeds twee steenen op een anderhalven Minister geweteld een van Noord-Holland en een van Noord-Braband; maar Zijn Exc. zal zich er wel onder uit redden, want *hy* is het immers die de schaal der geregtigheid in de handen klemt. — Te Nimes heeft een pruikmaker de kunst uitgevonden om de menschen, door middel van gezuiverd roet, van de gal te genezen. — De heer Goldstein wil de Kamer niet uit. — De keizer van China heeft de kuch. — Citroen maakt eene medaille voor wijlen Willem de Eerste, een *zuur* werk. — De hertog van Angoulême en sir Hudson Lowe, de roode kerkermeester van heer Napoleon, zijn naar de eeuwigheid verhuisd. — Guizot en Berrijer zijn aan het

kakelen geweest; advokaten-kijf! — D. O'Connell zit in het zweet. — Te Delfshaven is eene Israëlitische vrouw van drie welgeschapene, en in het leven geblevene zonen bevallen die allen op den achtsten dag, besneden zijn. — De dei van Tunis bromt als een ijsbeer. — Leopold zit in de hoek van een baard. — Lodewijk Philips heeft zijne levensgesch. onder de knie. — Victoria maakt reisplannen, gangbaar na haar kraambed. — Otto van Beijeren eet hazepeper. — De keizer van Rusland gaart zwarte bladeren voor zijne geschiedenis. Napoleon *viel*, Nicolaas kon wel eens *uitglyden*. — De koning van Pruisen rookt eene pijp. — Oostenrijk heeft een Italiaansch tikje aan. — America zit in de pruimen. — Spanje gelijkt naar eene zak ..... het hooge woord moet er uit, naar eene zak vlooijen. — Holland staat op de sprong, tusschen *leenen* en *nemen*. — Marianne van Nederland, heeft den Paus bezocht en reisde naderhand, met haren hoogen gemaal, ofschoon met een beklemd hart, de vaderlijke erfenis te gemoet. — D'Outremont krijgt dubbel jaargeld. — Benjamin Tours, de zeldzame kunstenaar van zoovele uitstekende verdiensten was, bij de inwijding der nieuwe zaal in de societeit harmonie, niet tot solo speler uitverkoren. Sivori moest het wezen!! Wij zijn gewoon te zeggen, *Hollandsche handel* en *Hollandsche nyverheid*, *musick* en *oranjeappelen* brengen ons de buitenlander aan; maar bij eene zoo feestelijke gelegenheid, zal het te bezien staan of de commissie van beheer den nationalen toon-helicon niet grievend heeft beleedigd. — Eene provisie vette, blanke en groote snoek wordt thans in den IJssel gevangen. — De minister van Buitenlandsche Zaken wil eene belasting op alle inkomende apen leggen. — Rochussen is van een zon in een dwaalster veranderd, die zich nu en dan aan den hemel vertoont. — Het Handelsblad schijnt eene soort van *gevulde grocht*, waar ieder vrijheid heeft finantiele waar uit te kramen. — De lieve weg naar Veenhuizen is weder opengesteld. Vooruit maar Nederlanders! leve de spade en de straatbezem! — Een nagelnieuwe Minister van Financien op touw. — Frankrijk zendt 18000 menschen naar Algerie om eene vallei ontginnen, dat heeten wij eerst echte Leidsche kaas! — De Rotterdamsche regering viert de statuer, een reglement voor de orde der rijtuigen bij gelegenheid van concerten in de societeit harmonie; de rijtuigen moeten alle op het doelwater staan, de paardenkoppen naar de vest gewend. — De slijkvaart wordt droog gemaakt. — In de nabijheid van Otaheite is ongelukkiglijk een luchtreiziger door de haaijen verslonden. — De Hollandsche Comedie heeft thans een overvloed van van der Grijpen; Rijckevorsel wil maar volstrekt geen hoeken of hollen hebben. Och lieve hemel, Rijckevorsel is ook al de Hercules niet om de stallen van koning Augis te reinigen, eerlijkheid, braafheid en loyaliteit staan hem in den weg. — Zoodra de belasting op de inkomsten aangenomen is, zou de regering, door middel van opcenten, voor de kwade posten zorgen. Onmogelijk, geheel Limburg is immers tegen de belasting, en aan Limburg houden wij ons. — Men beweert, dat op het eiland Fijenoord, onder anderen, eene potten-fabriek, steenmakerij, katoen-, cigaren-fabriek en touwslagerij zullen worden aangelegd, ten einde ledige handen arbeid te verschaffen en dat het beheer aan eene vereeniging van jonge lieden, uit de keur der Rotterdamschen handelstand, zal worden opgedragen, doch wij houden zulks vooralsnog voor een sprookje. — De met knevels, sporen, zijdgeweren en ornementen versierde ambassade naar Japan zal na gemaakte kosten niet vertrekken. — De heer P. van Akerlaken, lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal is verheven tot den Nederlandschen Adelstand. — Meer dan 200 voornaamste inwoners der stad Weert, in Limburg, hebben een adres tegen de belasting op de bezittingen aan de Tweede Kamer ingediend. — Prinses Albert zal den Haag niet bezoeken. — Den Bosch zal zeer versterkt worden ten einde een zwaar beleg te kunnen uitstaan. — Zekere de Hart te Nottingham heeft op de markt zijne vrouw verkocht voor 60 Cents. — Rotterdam heeft nu 5 schouwburgen. — In den Briel is een meid gevat, verdacht van kindermoord. — Item te Auch een jonge weduw, wier man vergiftigd was. — Afgewaaid met haar en al, een kompleet Dames hoofdstel, komende van 't Casino: de edele vinder zal ruim beloond worden. Adres aan 't Bureau der Kamper Courant. — Te Berlijn is een werkje in het licht gekomen dat den titel voert: de goede zijde der sterke dranken en de nadeelen der matigheids-genootschappen. — De Spaansche generaal Prim is een gewezen sergeant-majoor in Pruissische dienst. — In Frankrijk is een schaap voorspoedig verlost van een lam, half schaap en half wolf. — In het departement der Loire et Cher heeft men bij het afbreken van een toren een vrouwelijk geraamte gevonden, dat in den muur gemetseld was. — Mad. Catalani leeft nog te Florence. — Op het kleed, dat de lijkkist bedekt waarmede te Utrecht behoeftigen begraven worden, staan met groote witte letters geschilderd de woorden: Pro Deo. Hoe edel! — Het fonds voor de Scheveninger visschers telt reeds 2 inteekenaren, Z. M. den Koning f 100 en N. N. te Vledder f 1.50, terwijl D°. van Schaik zijne lier besnaart — Eene jonge, schoone doofstomme dame is dezer dagen te Valenciennes in den echt getreden. Het ware somtijds te wenschen, dat alle jufvrouwen, die zich in het huwelijk begeven, doof-stom waren; doof omdat zij de dikwijls onverdiende verwijten van hunne echtgenooten niet zouden kunnen hooren; stom, omdat zij dezen geene welverdiende verwijten zouden kunnen doen. De beste overeenstemming zou daardoor in de huisgezinnen heerschen. — Te Amsterdam zal 's wekelijks uitkomen: De waarachtige Physiologie van Amsterdam en de meest bekende van Amstels ingezetenen. Een ieder zal daarin het welgelijkend portrait van zijn vriend, vijand of bekende en van zich zelven vinden. Die de eene week geen beurt krijgt, treft misschien in de volgende zijn portrait aan.

MENGELINGEN.

Morgen.

Hoor, hoe in gindsche, heerlijke, oogverblindende zalen pauken en trompetten schetteren! Het is feest: de graaf VAN B..., viert zijn huwelijk. Dáár kent men alleen de vreugde en de wellust; voor anderen zij de smart, de wanhoop!... Eene moeder, met haar zuigeling aan de uitgezogene borst, verlaten van ieder, omdat « armoede" met bloed op haar voorhoofd staat geschreven, nadert wankelende de trotsche deuren van het nog grootscher gebouw. Hier zal zij ten minste een aalmoes kunnen vinden, om te beletten dat zij van dezen nacht van honger en koude omkome!... Hoop, arme vrouw! onder de tien bedienden, die u onbarmhartig verjoegen, is er een, die het waagt, zelfs op het gevaar af, zijnen meester te vertoornen, hem den nood der arme vrouw te klagen. Onder het gewoel der gasten, te midden van ruischend satijn, en malsch fluweel fluistert hij den trotschen heer, de nederige smeekbede der verlatene in het oor. « *Dat zy morgen wederkome!*" antwoordt de rijke graaf ongeduldig. De bediende gaat, en brengt het antwoord zuchtende terug.

De oogen naar den Hemel, waar de Vader van weduwen en weezen woont, staat de arme, en vleit wanhopend, en in moederlijke angst, voor den dorpel van den onbarmhartigen rijkaard zich neder!... Zij slaapt in, om, met haar kind, nooit weder te ontwaken..... Op nieuw begroet de zon de aarde; en van vreugde dronken, snelt de bruidegom ter deure uit, om anderen zijn wellust kenbaar te maken. Maar ontzet treedt hij terug; om zijne koets te bereiken, moet hij over het lijk van eene vrouw en een onnoozelen zuigeling heenstappen!... Dat « Morgen!" rijkaard, wordt u eens door den Engel der geregtigheid in de ooren gedonderd, als gij, van allen wereldschen praal ontdaan, der arme verlatene gelijk, of liever *in lang niet gelyk*, voor de regterstoel van den Eenigen staat!.....

—

Akelig, en als der geesten stem, is het geluid van de krakende deur, die zich thans voor uw oog ontsluit. In eene cel, naakt, duister en koud, ligt eene zondaresse, biddende, geknield. Morgen zal zij de doodstraf ondergaan: morgen is het einde van haar jammervol leven bepaald. En toch grijpt dat woord « Morgen" door eene ligtvaardigen mond uitgesproken, hare geheele ziel aan. God! wanhoop, vertwijfeling alleen zijn de geleidsters die haar u in de armen moeten voeren.... Door eenen wellusteling verleid, doch zijn eeden geloovende, gaf JOHANNA hare eer aan hem prijs: maar JOHANNA sterk in liefde, had geen pantser tegen de schande aangeschoten. Zij vermoordde het kind, om den vader te vloeken: want, wien, zeg het mij, wien zal eens dat « Morgen" zijn als alle de martelingen der hel? Haar, die uit wanhoop een leven ontnam, die een leven had geschonken, of hem, het ondier, die, der menschelijkheid ten spot, de val van de maagd, de oorzaak van den moord, de wanhoop der zondaresse was?....

—

LEONARD is arm; maar eerlijk. In het zweet zijns aangezigts verdient hij de bete broods voor hem en de zijnen. Spot en verachting zijn nogtans zijn deel: want, wee hem, die een schouderophalen van medelijden tot dagelijksche groete ontvangt. Onverwachts valt hem eene rijke erfenis ten deel. Heden nog arm, zonder vrienden, staat hij morgen rijk aan goederen, rijk aan vrienden op. Morgen lagchen hem vreugde en wellust te gemoet: een stoet van vrienden buigt zich nu voor hem neder. Morgen zullen zoetgetongde monden hem ten hemel verheffen. O, moge die hemel van vleijerij u niet tot voorportaal van de helle verstrekken! Moge nooit dat blij ontwaken van « morgen" u, met uwe armoede, uw gevoelig, welgeplaatst hart ontrukken, om er u een terug te schenken, dat zich niet meer herinnert, in welken boezem het gisteren nog klopte!...

—

Doch het woord van « morgen" kan ook zoetere herinneringen, blijdere verwachtingen verwekken.

Een jongeling, deugdzaam, ongelukkig; ziet, met wanhoop, den dag van morgen tegemoet! Als eens op den dag des oordeels, staart hij met ontzetting op het afscheid van de zon, die, bij hare wederverschijning, hem de ellende zal aanbrengen. Armoede, schande staan voor de deur; nergens eene toevlugt, een beschermer! Zie, daar naderen een edelman en eene edele vrouw. Begaan met de rampen van den veelbelovenden, beuren zij zijnen moed weder op: ondersteunen, ja, redden hem! Weldadigheid, uwe magt is groot; uwe gevolgen zijn zoet; uw loon is heerlijk. Het « morgen" is thans voor den jongeling de poort des Hemels, welke, door twee engelen, voor hem wordt ontsloten: en, in plaats van tranen en rouw, kleurt een blos zijne wangen, en schittert zijn levens-begeerig oog op nieuw van het heerlijkste vuur. O! dat « morgen" zal hem en haar, die wisten wél te doen, meer zijn, dan alle schatten der aarde!...

—

Ginds zitten twee gelieven, onder het lommer der boomen, bijeen. Het doel hunner wenschen zijn zij nabij: morgen zal de band des huwelijks voor eeuwig twee handen verbinden, waarvan de harten elkander reeds langer behoorden. Verlangend en hevig drukt hij de bruid aan zijne borst; en zij slaat, met een zoet-bedwelmend voorgevoel, de blaauwe oogen neder, terwijl haar hart uit den boezem dreigt te springen. Naauwer en naauwer klemt de beminde jongeling zich vast; flaauwer en flaauwer biedt de nog fiere maagd tegenstand. Eensklaps echter staat de wankelende deugd voor beider oogen, smeekende, onderdanig. Met weerzin, rukt de jongeling zich los: en roept in vervoering « Vaarwel, geliefde! tot Morgen!" En zij antwoordt hem blozende, « tot Morgen" en zucht. De morgen genaakt, en beiden, door standvastige deugd verheerlijkt, vallen elkander kuisch in liefde in de armen! Moge dat « morgen" hen steeds tot eene zoete herinnering zijn!"

—

Zie, hoe gindsche blozende knaap zich moê om den schoot zijner moeder speelt!... Grilziek, dwingerig, maar schuldeloos als de jeugd alleen kan zijn, werpt hij mismoedig het talrijke speelgoed ver van zich weg. De slaap bekruipt zijne oogen, en daarom, ontstemd, wil hij nieuw speelgoed, nieuwe voorwerpen, om er zich meê te vermaken. Lagchende geeft de moeder hem toe, en zeg « Morgen, mijn zoon, morgen!" — Gelukkig op dat uitzigt van « morgen" waarin zijn hemel ligt besloten, slaat hij de armpjes om den hals zijner moeder, en slaapt in, droomende van geluk en speelgoed. O, moeder! moge steeds uwe leiding het bot vieren aan zijne driften tot « morgen" kunnen uitstellen! Moge steeds uwe vinger hem op dat « morgen kunnen wijzen, als op de toekomst van onschuldige vreugde!"

—

Maar is het woord « morgen" ook niet een juweel-woord voor hypochondristen?.. O ja!.. Een voorbeeld onder duizend!

De dikke, logge rentenier, die gij dáár, in gedachten verzonken, ziet zitten, is een hater van spreken: hoe minder woorden, hoe beter; van hoe meer beteekenis die zijn, hoe aangenamer. Er wordt geklopt: de baarscheerder treedt binnen. Deze zegt « Morgen!" in plaats van « goede Morgen Mijnheer!".... Omdat hij weet, dat twee overtollige woorden hem de ongenade van den rentenier berokkenen zouden.

« Morgen!" is het antwoord van den man in den leunstoel. (Pause). Hij ziet zich in den spiegel, meent dat zijn baard nog een dag zitten kan, en zegt daarom « Morgen!"

« Morgen?" vraagt de barbier.

« Morgen," antwoordt de heer bevestigende.

« Morgen zegt de andere weer, op een toon, welken aanduidt, dat hij het gesloten verdrag aangaat; en groetende zegt hij weder « morgen," dat door een grommig « morgen" van den kwezelaar beäntwoord wordt. En zoo dient « morgen" tot sleutel van een geheel gesprek.

Zeg, lezer, heb gij nu, daar gij eenigzins met den omvang van de beteekenis des woords « morgen" bekend geworden zijt, het woord « morgen" niet lief gekregen? Mogen allen dan ook voor elken « morgen" met vreugde en in liefde de armen openen! (*Prov. Fries. C.*)

INGEZONDEN STUKKEN.

Als openbare ambtenaren van ondergeschikten rang zich ongestraft aan geweld, knevelarij en buitensporigheid overgeven; als zij het goede regt en de billijkheid met voeten treden, de wetten verkrachten, het welzijn van het land, en het eigenlijke doel van het ambt dat hun voedt, aan vuig eigenbelang en fijn geweven intrigues prijs geven; als zij het nu eenmaal zoover hebben weten te brengen, dat zij de stem der klagt trotseren, dat die stem de borstwering niet kan doordringen, door hunne loosheid en boosheid, opgeworpen, of wanneer zij er in zijn geslaagd, hunne zwarte daden, hunne misdrijven zonder tal, met het ijzeren « *tout est bien*," hunner pligtverzakende meesters te dekken; als gewoonte en « *het is nu eenmaal zoo*" hun als de RICHELIEUS hunner zedelijk bedorvene superieuren hebben bestendigd, dan ontaarden, zij in geweten- en wroeginglooze onmenschen, in ware geessels der maatschappij, in monsters, door den grooten BUFFON; met zoo veel waarheid, bij tijgers vergeleken. « Le *lion* est « le premier," zegt hij, « le *tigre* est le second, et comme « le premier, même dans un mauvais genre, est toujours « le plus grand et le plus meilleur, le second est ordinai- « rement le plus méchant de tout; le premier qui peut « tout est moins méchant que l'autre, qui ne pouvant jouir « de la puissance plénière, s'en venge en abusant du pou- « voir qu'il a pu s'arroger." Raast en tier gij nietswaardigen, roepen deze onverlaten ieder mishandelden, ieder teleurgestelden toe, beweeg hemel en aarde, neem gewone en buitengewone middelen te baat, redeneer, betoog, bewijs, *wat zal het u helpen*, wat zal de uitslag zijn? Uwe waarheids-stem wordt door *ons* alvermogen, door het onwrikbaar vertrouwen dat wij ons wisten aan te verrijken, teruggekaatst en verdoofd: lucratieve ambten, glansrijke eereposten, voor ons, voor onze *kinderen* en protegés, kruisen en eermetaal, *titel* en *ridderslag*, wachten *ons*, *uw* loon zal haat en bespotting zijn! Zoo tarten zij in hun euvelmoed God en natuurgenoot; zoo vernederen zij deugd, eer en goede trouw tot goochelspel en hersenschim. Die verblinden vergeten echter, dat de hemel langmoedig is, dat de straf den booswicht langzaam achterhaalt en aan het einde van zijn schandbaan, fel en zeker treft. De weg van dergelijke onverlaten was meermalen, onmetelijk lang, met de rozen des fortuins en de lauwerbladen des roems bestrooid; veel, zeer veel tijd mogten zij dien gulden baan bewandelen, om aan deszelfs uiterste grens, in den steilen afgrond ter neder te storten, en soms een smadelijken dood, tot loon hunner euveldaden, te ondergaan.

H.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 25. Januarij. Sedert den 25 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Henriette Sophie, J. Moller, Montevideo, huiden; Thetis, C. Smith, Hull, stukgoederen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

25 Januarij 1844.

De Nederlandsche mudde.			De Nederlandsche mudde.		
J. Zeeuwsche Tarwe	f	8.50	Winter garst	f	4.0[illegible]
N. dito dito	«	7.35	Zomergarst	«	4.0[illegible]
J. Walch. dito	«	9.00	J. Paardenboonen	«	
Nieuwe dito	«	7.50	W. Witte Boonen	«	
N. Rogge	«	5.30	W. Bruine dito	«	[illegible]
W. Groene Erwten	«		N. W. Paardenboonen	«	5.[illegible]
Z. dito	«		N. Z. dito	«	5.[illegible]
Koolzaad	«	11.00	Raapolie	f 57.00	p. [illegible]
W. dito	«		Patentolie	« 59.50	«
St. Joosland dito	«		Lijnolie	« 56.00	«
Haver	«		Raapkoeken f		de 1040 [illegible]
Boekweit	«		Lijnkoeken « 8.50	«	104

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.